

Professor V. Maar.

F. 12. April 1849 — † 4. April 1911.

I længere Tid havde Prof. *Maars* Helbred været vaklende, og for et Par Maaneder siden søgte han til Schweiz for at vinde Sundhed og Arbejdskraft tilbage. Det gik desto værre ikke som haabet: et Hjerteslag endte den 4. April hans Liv.

Dettes Tilskikkelser er for nylig omtalte i vore Fagblade, og de findes meddelte i vore store Leksika. Der er derfor næppe Grund til her at

dvæle udførligere ved dem, men kun til kort at genkalde dem i Læsernes Erindring.

Valdemar Maar fødtes den 12. April 1849 i Odense, hvor Faderen var Mægler. Han blev Landbrugskandidat 1870, var fra 1875—86 Assistent paa Landbohøjskolen under Professor *B. S. Jørgensen*, tog samtidig Studentereksamen (1880) og statsvidenskabelig Eksamen (1884). 1886 blev han konstitueret og 1887 fast ansat i Prof. *Jørgensens* Stilling ved Landbohøjskolen som Lærer i Landøkonomi. Da Pladsen 1888 blev delt, beholdt han den almindelige Landbrugslære samt Læren om Landbrugets Maskiner og Redskaber. 1896 udnævntes han til Professor.

Maar gik vel rustet ind til sin vigtige Lærergerning. Han forenede med sine mangesidige Kundskaber et i tidligere Aar erhvervet godt praktisk Kendskab til dansk Landbrug, og paa flere Studierejser lærte han fremmede Forhold at kende. For at holde Forbindelsen med det praktiske Landbrug vedlige købte han for en Del Aar tilbage Arvefæstegaarden Nordskov ved Hellebæk, hvis Drift han stadig ledede, ligesom han ogsaa søgte Forbindelse med Landboforeningslivet. Dette kom efterhaanden til at lægge Beslag paa den velbegavede og afholdte Mands Tid og Kraft. Han var Formand for Københavns Amts Landboforening fra 1898 til 1906, og han var Medlem af den sjællandske Fællesforenings Bestyrelse fra 1900 til sin Død. Flere Gange, saaledes i 1883, 92 og 96, var han Dommer ved Landhusholdningsselskabets Maskinprøver, og 1902 valgtes han til Medlem af Selskabets Lærlingeudvalg. Endelig kan det nævnes, at han i en Aarrække var Kultusministeriets Tilsynshavende ved Landbrugsskolerne, at han var Dommer ved forskellige Udstillinger, en enkelt Gang var Foredragsholder i Landhusholdningsselskabet og paa Delegeretmøderne, og at han redigerede »Dagbladet«s Landbrugstidende fra 1882—91.

Professor *Maar* gjorde i mange Retninger god Fyldest i det offentlige Liv. Han var ikke blot en repræsentativ Mand, der udmærket forstod at give den Stemning, der herskede i en Forsamling, det til Lejligheden passende alvorlige eller muntre Udtryk, men han var ogsaa en Gentleman fuldt ud at stole paa og en samvittighedsfuld Mand, der satte sig ind i de foreliggende Sager og altid bestræbte sig for at dømme rigtigt og finde det rette. Men netop paa Grund af sin stærke Retfærdighedssans havde Professor *Maar* undertiden lidt svært ved at tage sit Standpunkt, han kunde se Vanskeligheder, hvor der ingen fandtes, og Initiativet hos ham kunde derfor svækkes ved Overvejelser, fornyede Overvejelser og ængstelige Hensyn til alle Sider. I Københavns Amts Landbo-

forening, i Samvirksomhedens Bestyrelse og hvor han ellers færdedes, var han en afholdt Mand, man respekterede hans Kundskaber og paaskønnede hans Retsind, men nogen mere indgribende Betydning har hans Deltagelse i det offentlige Liv næppe haft.

Ogsaa som Lærer ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole gjorde Professor *Maar* i mange Retninger god Fyldest. Han ejede fyldige Kundskaber ikke blot i sine specielle Fag, men ogsaa paa andre Omraader, var en omhyggelig Lærer, der omfattede sin Gerning med samvittighedsfuld Alvor og sine unge Elever med Sympathi og Forstaaelse. Og dog syntes det ikke altid, at hans Kundskaber kom fuldt ud til deres Ret. Det var, som havde han Vanskelighed ved at gøre sin Viden helt frugtbringende, og han veg tilbage for at gøre saadanne Skridt (som en mere energisk og impulsiv Natur vilde have vovet), der til Tider kunde føre noget bort fra den slagne Vej med den faste Underbund og ind paa ny Baner. Han hørte derfor ikke til de Lærere, som flytter Grænsepælene i deres Fag. Det maa dog indrømmes, at da *Maars* Fag for en væsentlig Del var historiske, var det ogsaa vanskeligere i disse end i saa mange andre at bryde ny Baner, hvortil ogsaa kom, at hans Undervisning omfattede saa forskellige Emner som t. Eks. Landbrugshistorie og Maskinlære.

Det er ikke meget, Professor *Maar* har udgivet i Bogform. Han har udarbejdet »Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskoles Forsøgsmark i Femaaret 1883—87«, i Landbrugspressen var han en kærkommen, men sjælden Gæst, og der findes nogle smaa historiske Afhandlinger af ham i »Om Landbruget i Danmark« (1900), i den 18. danske Landmandsforsamlings Katalog og i »Nationaløkonomisk Tidsskrift«. Derimod foreligger der til Brug ved Studiet paa Landbohøjskolen forskellige ret omfattende autograferede Skrifter: Det danske Landbrugs Historie I—II, Hartkorn og Matrikler i Danmark, Landbrugets almindelige Driftsordning og Landbrugets Drifts-

midler; endelig har han udgivet 3 Lærebøger om Landbrugets Redskaber og Maskiner. Helt igennem bar hans Forfattervirksomhed Præg af hans solide Kundskabsfylde og Samvittighedsfuldhed. Hans Fremstilling var ikke letløbende, men den var tilforladelig og paa-lidelig som han selv var det, fyldig og godt tilrettelagt, præget af hans sunde Sans, praktiske Erfaring og ædrue-lige Syn paa Forholdene.

Professor *Maar* hørte til de Stille i Landet. I vort urolige Aarhundrede var han som en Repræsentant for en svunden Tid, da samvittighedsfuldt og dygtigt Arbejde hyppigere end nu var forenet med rolig Tilbageholdenhed og beskeden Optræden. Som alt Menneskeværk havde ogsaa hans Arbejde sine Mangler — *es ist ja dafür gesorgt, dass die Bäume nicht in den Himmel wachsen* —, men han ligger nu med Ære i sin Grav.
